

„FÉLJÉTEK AZ ISTENT, ÉS NÉKI ADJATOK DICSŐSÉGET!” (Jel. 14:7) SOLI DEO GLORIA!

RADOSTYÁNI SION

A RADOSTYÁNI EGYHÁZ LAPJA * XII. ÉVFOLYAM I. SZÁM * 2004. NOVEMBER * SZERKESZTI: VÁRADY ZSOLT

A TARTALOMBÓL: I. István király ünnepén * Reformáció * Úrvacsora-misztika * Luther éneke * Dömötör Tibor: Reformáció * Községünk történetéből * Krisztus a vizeken * A radostyáni kelta temető * 10 év az egyházközségben * Reményik Sándor: Ne ítélj! * Magyar szemmel * 1956. október 23. * A templombajjárásról * 2003. statisztikája *
* Hírek, hirdetések *

2003. évi gyülekezet. Ülnek balról jobbra: özv. Tóth Sándorné, Deák Zsuzsánna, özv. Miklós Ferencné, özv. Bata Imréné; állók: Gyöngyösi Istvánné, Gyöngyösi István, özv. N. Szabó Jánosné, Várady Gábor lp., özv. Molnár Béláné, G. Koós Bálintné, Deák Ferenc, özv. Lukács Károlyné, Papp József, özv. Czakó Gyuláné, Papp Józsefné, Demeter Csaba,
Várady Zsolt helybeli lelkipásztor

Várady Zsolt: Jézus a tengeren

Háborgó had-hadak,
Veszett, vén, vad-vizek,
Őrült, ős-örvények
Fenyegetik léted
Törékeny emberélet.
Hajód hova hányja
Tova élet árja,

Míglén túlsó partra
Jutsz el végső martra?
Hallod-e? Szó zengi:
Ne rettentsen semmi.
Élet Ura én vagyok –
Szól ma: Bízatok,
Ne féljetek!
Legyőztem a félelmeget!

Levél az Olvasóhoz I. István király ünnepén

Ünneplő Gyülekezet, szeretett Magyar Testvéreim! Ünnepel ma ez az ország! Nemcsak a római katolikusok ünneplik szentté avatott első királyunkat, hanem minden magyar a Csonka Hazában és annak határain kívül, valahol magyar szív dobog a nagyvilágban. Születésnap van ma. A keresztény magyar állam 1004. születésnapja. Első királyunk, az árpádházi Géza fia István trónralépése kora Európájának meghatározó jelentőségű országában, a keresztény Magyarországon történelemformáló tény volt. A Kárpátok medencéjét kitöltő magyarság, s még az azon is túl érdekkörébe vont Közép-Európa és a Magyar Királyság egyválaszthatatlan lett egymástól. Első királyunk Isten kegyelméből 1000-tól 1038-ig uralkodott bölcs szívvel, erős lélekkel. Keresztény uralkodó volt, Isten törvényére tekintve nagy előrelátással törvénykezett. Ha az ószövetségi királytörvényt olvassuk a Szentírásból – sok rokon vonás tűnik elő Izrael első királya és a magyarok első királya között. Izrael első királya Saul volt. A nép véreből való vér, Benjámín nemzetségéből. Amikor az Isten népe földi királyt kívánt, miként a többi körülöttük élt nép, saját maguk közül kellett uralkodót választani. Eleink is – történelmi kényszerre – hiszen az akkori Európában már keresztény királyságok voltak, Árpád véreből választottak királyt, Géza fejedelem fiát. A király nem önkényeskedhetett, a jó rend és a törvényesség betartásán kellett ügyelnie. Sokszor idézzük I. István királyunk törvénykönyvét, ami ugyanazt szolgálta, mint az ószövetségi királyságban, akár Saul idején, akár később. A jó királynak minden nap tanulnia kellett félnie az Urat, akinek kegyelméből és akaratából állt egy ország élén. Sok feleséget nem tarthatott, nehogy eltérítsék azok az istenfélelem útjáról, mint később Salamont, Dávid fiát. Sok világi kincs felhalmozása sem volt megengedett, nehogy földi javakban bizakodjon. I. István királyunk és hites felesége bajor Gizella kőtemplomokat építtetett 10 falunként, megszervezte az egyházi közigazgatást, püspökségeket, egyházmegyéket. Az Egri Egyházmegye éppen az idén 1000 éves. Ez a Tiszánineni Református Egyházkerület jogelődje. István királyunk Istenre tekintett, és így nézhetett a jövőbe. 1000 év elmúltával ezért emlékezünk reá Isten iránti hálával. Amikor reá emlékezünk, hálát adunk ebben a hazában az életért, az új kenyérért is. Megadta nekünk a jóságos Uristen, újból egy esztendőre asztalunkra kerülhet kegyelméből és fáradságos emberi munka eredményeként a kenyér. Kenyér és élet – így kapcsolódik gondolkodásunkban össze. A mindennapi földi kenyér azonban túlmutat önmagán. Ahogyan ez nélkülözhetetlen a földi élethez, ama mennyből alászállt nélkülözhetetlen a lélek életéhez, táplálásához. Jézus Krisztus, Isten Fia értünk megtörtetett szent teste, aminek jegye az úrvacsorában a kenyér, azt az isteni szeretetet hirdeti, amely úgy szerette ezt az emberi nemzetséget, hogy egyszülött Fiát adta érte, hogy ha valaki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. Ma nálunk nincs földi királyság. De a keresztény embernek van királya, a királyok Királya, aki halk, szelíd, de határozott szavával kér bebocsátást az emberi szívekbe ma is, hogy mint megváltó Ur boldoggá tegyen, és mint mennyből alászállott kenyér táplálja az övéit az örök életre. Ő legyen a mi életünknek is megváltó Ura és dicső Királya! Amen.

Reformáció

„*Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk?*” (Róma 8:31.)

Az apostolok és vértanúk egyházának őszinte hite és lelkesedése az évszázadok során erősen megkopott, és sok torzulás jelentkezett az egyházi életben. Ezek ellen léptek fel a reformátorok, hogy visszaállítsák az evangélium szerinti tiszta tanítást. Tudós és lángoló lelkű férfiak óhajtották a megújulást, de évszázadokon keresztül kemény falakba ütköztek. Igen sokan az életükkel fizettek ezért. Áldozatuk azonban nem volt hiábavaló. Isten megadta az egyházban a megújulást.

A német származású **Luther Márton (1483-1546.)** az első, akinek fellépését komoly siker koronázza a kudarcokkal teli évszázadok után. Szegény családban születik, de tehetsége és szorgalma hamarosan magasra emeli. Ágoston-rendi szerzetes, a wittenbergi egyetem professzora, majd rendjének generális vikáriusa lesz. A Szentírás tanulmányozása során rádöbben a Római levélben található örök igei igazságra: „**Az igaz ember hitből él.**” Ez alapjaiban változtatja meg addigi életét.

Luther Márton Lucas Cranach festményén

Luther tanai futótűzként terjednek el egész Európában, amelyek a gyorsan beinduló üldözések ellenére néhány év alatt számos országban gyökeret vernek. 1525-ben már Magyarországon is megtalálhatóak a reformáció követői.

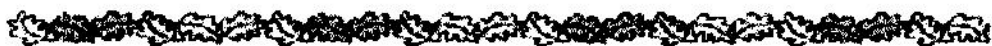
(Harangszó 2004/1., Hernádkaki ref. újságból)

Az úrvacsora-misztika a római, az evangélikus és a református felfogásban

A reformáció az egyház megtisztulását hozta. Visszatérés a Szentírás tiszta tanításához, elvetve emberi spekulációkat, érthető módon, anyanyelven hirdetve az Igét. A hét szentségből megmaradt kettő, a keresztség és az úrvacsora, mint Krisztus Urunk szerzeményei. Most az

úrvacsoratanról szóljunk pár szót. A **római tanításban** az Oltáriszentségben Krisztus valóságos teste van jelen. Ugyanaz, aki Szűz Máriától született és most dicsőségesen az Atya jobbán ül. A lutheránus egyháznál – **Luther szerint** mint tüzes vasnál a tűz a vassal, úgy van egyesülve a Krisztus teste a kenyérral az úrvacsorában. **Zwngli tanítása** szerint a kenyér és a bor nem több, mint Krisztus testének és vérének reprezentációja. Nála az úrvacsora Krisztus érdemeire való pusztá emlékezés. **Kálvin János** a Szentlélek titkos erejét és munkáját hangsúlyozza az úrvacsorában. Hiszi, hogy Krisztus, bár nem testileg és lokálisan, de jelen van az úrvacsorában a Szentlélek legjelenvalóbb ereje által.

Luther Márton: Erős vár a mi Istenünk...

Erős vár a mi Istenünk,
Kemény vasunk és vértünk.
Ínségben együtt van velünk,
Mégvált és harcol értünk.
Kél az ősi rossz, bajvető gonosz,
Csel vad fegyvere, erőszak övele,
A földön ő az első.

Önnön erőnk csak délibáb,
És bizony esnének esten,
De harcba küldi Egyfiát
Értünk maga az Isten.
Kérded-é, ki az? Jézus, az igaz.
Sok had, egy a fő,
Nincs Isten más, csak Ő,
Krisztus, a győzedelmes.

Ha földön ördög nyüzsögne,
És elnyelni akarna,
Meg nem riadnánk, ellene
Győz hitünk diadalma.
A világi úr tombolhat vadul,
Semmit sem tehet,
Ő megítéltetett,
Megrendül egy szavunkra.
Él, áll az Ige igazul,
Akárki vesse, hányja,
Táborainkra száll az Úr
Szentlelke adományá,
Jó hír, nő, család, jószág, test, világ,
Veszhet, vihetik veszendő kincseit,
Mienk marad az ország!

(József Attila fordítása)

Dömötör Tibor: Reformáció

Elvettek mitőlünk
Istent, hitet, vallást,
Elvettek mitőlünk
Jövőt, hazát, kincset,
Idegen nyelveken
Hirdették az Istent,
Idegen igékből
Vertek ránk bilincset.

Aztán – csoda történt,
Feltámadt a Lélek,
Magyarok szívei
Újra verni kezdtek.
Magyar papok szóltak
Újra Magyarhonban,

Idegen igékből
Magyar szavak lettek.
Magyar nyelven hangzott
Isteni Szentírás,
Magyarul énekelt
Gazdag és a koldus,
Magyar nyelven szólt a
Hívó imádkozás,
Magyarul tanított
Népünk között Krisztus.

Mit elvettek tőlünk,
Mindent visszakaptunk,
Hitünk és vallásunk,

Jövendőnk és hazánk,
Kincsünket, az ígét,
Urunkat, az Istent,
Lelkünk szabadságát,
Jézusunk, Bibliánk.
Ősi nyelven szólnak
Új igék mihozzánk,
Megújul az élet
Gyümölcstermő hitben,
Megtanulja népünk
Krisztus igazságát,
Nem hagyja övéit
Elveszni az Isten!

KÖZSÉGÜNK TÖRTÉNETÉBŐL

A' Radistyáni Ekklesiának fatumi, változási; Epületeinek, u.m. Templomának, Tornyának, Parochiájának, Oskolájának renovatiója, vagy újjonnan való eptése (I. rész)

(az egyház jegyzőkönyvéből, 120 oldal)

A' Radistyáni Ekklesiának Filialisa (leányegyháza) lévén Kondó az embereknek, sőt még az előttök élteknek emlékezetekre is; Anno 1789. Kondó a' Matertől (anyaegyháztól, azaz Radostyántól) elsőbe tsak elszakatt. és Esperest 's Traktus (egyházmegye) hire nélkül, akarattya ellen, egy Metzner Károly nevű, akori Processualis Szolga-Bíró Úrnak, arra nem lévő auctoritásából vitték, Oskola Tanítónak és Predikátornak, Arvai József nevű Predikátort. Ez így menván eben az Esztentőb. Következett 1790^{dk} Esztendőb. Kondóra Deputa. tétetett, és Arvai József, instántziára (kérelemre) hagyatott ott meg, Káplánformán, a' Radistyáni Prédikátor menván oda hatszor Úr vatsoráját osztani, kinck 6.kőb. búza, és 3. hordó bor rendeltetett.

Következett 1791^{dk} Esztendőben T. Mólnár Matyás Uram hozatott Bartzáról, ki is két esztendőben Káplán formán lévén, Úr Vatsorájaosztogatására járt a' Radistyáni Prédikátor, a' következett 1793^{dk} Esztendőben rendeltetett, Traktus Gyűllésén, rendszerint való Prédikátora. Es már ekor lett Kondónak, a' Radistyáni Mater Ekklesiától, a' rendin való igaz elválása.

Anno 1759. A' Tseléd Házat újjonnan építette a' Kondai Filialis Ekklesia, és ugyan ezen Esztendőben az egész Parochiának a' fedele naddal megkötetett.

Anno 1762. A' Radistyáni Torony ex fundamento (alapoktól) épült.

Anno 1775. A' Radistyáni Templom egészen újjonnan Síndeleztetett.

Anno 1784. A' Radistyáni Templom, uralkodó II^{dk} József Császár és Kegyelmes Király Urunk. kegyelmes engedelméből, fundamentomostól, hosszaságára hét, Nro 7. Bétsi öl, és öt, Nro 5. 's fél Suck; belől, szelességére, vagy világosságára, a' kőfalak közt, négy, Nro 4. Bétsi öl új épülettel Bővítettett; a' régi pedig a' Torony felől, ahoz alkalmaztatván, fellyebb emellettett.

Ao 1786. Die 23. Aug. 3. és 4. óra között, dél után, az Isten nyila, Templomunk hátúlsó részét, László felé, épen a Vitorla tővénel megütötte, meg is gyűllott, de hamar, kevés kárral megóttatott.

Ao 1788. Die 12. Jun. Estvéli 5. óra tájba, az Isten nyila Tornyunkat megütötte; de tűz nélkül lévén, meg nem gyűllott.

1798^{dkban}. Az Úr Nevében!

Szeremlci Császár Mihály, a' Szini Refor. Ns. Sz: Ekklaból,béjővén Radistyánba, Febr. első napjának hajnalán: egynehány napok múlva, megesmervén, ezen Ekklának külső, belső állapotját, mivel a' szomorú tapasztalás, fájlaltatta, a' Parochialis Fundusnak (egyházi birtok), 's a' rajtalévő tsekélységeknek romlásra, 's pusztulásra lett hanyatlásokat; fokát, a' jó Isten segedelméből, legelsőben is, arra fordítottam, igyekezetemet, hogy, az, ekkori, betsületes Nemes Hites Előljárokkkal edjűtt, a' Népet, a' munkalódásra felserkentvén, a' Parochialis Fundust, részszerint, Palánkokkal, rész szer. fenn álló hasogatott karókkal, rész szer., pedig sántzal, egészen a' Templomig környül vétettem; az hegy oldalat, az haszontalan vad berekből ki irtattam, 's felkapáltattam, őlly véggel, hogy a' végezés szer. gyümölcs fákkal egészen béültetessen.

Ez alkalmazatossággal, az Hegynek napkeleti, vagy László falva felől való részén, a' régi Szilváson feljűl, ki mérettem, és elhatározattam, háromszáz húsz, N° 320. [1. öl földet, azhol, most, két alma, és egy körtvéj fák vagynak, őlly véggel; hogy, ez Szilva, 's egyéb gyümölcs fákkal, még ez idén bé ültettetvén, légyen ezen Ekklán, leg első örökös Funduskája: úgy mindazon által; hogy a' fák alját, a' mikor(?) tsak lehet, mindenkor, a' Prédikátor fogja használni, a' Kerítést pedig az Ekkla (egyház), mindenütt, hűségesen fogja Conserválni (megőrizni).

Háládatos megjegyzés! Az Isten, különös jó időt jártatván, mind ezekkel(?) véget értünk - a' Kerítésre, és keves fáknak ültetésekre nézve. Martius h. 3^{dk} Napjáig.

Várady Zsolt: Krisztus a vízeken (Mt. 14:22-33.)

Vesztett vízeken vergődő hajó,
Könny, gyász, félelmek ostromolják,
Világ gondjai majd megfojtják,
Emberi élet földön mulandó.

Élet Ura habok felett ott áll.
Biztatok, mert én vagyok! Ne féljetek!
Bizalom új féltet messze mostmár.

Olykor vízeken jár, máskor merül,
Hite által születnek csodák,
Vagy könnyű szél sodorja tovább.
Súlyos sorsától meg nem menekül.

Krisztus kivon habokból süllyedőt,
Nem vesznek el kicsinyhitű Péterek.
Isten Fia Életed s Megmentőd!

A radostyáni kelta temető

régészeti szakvélemény

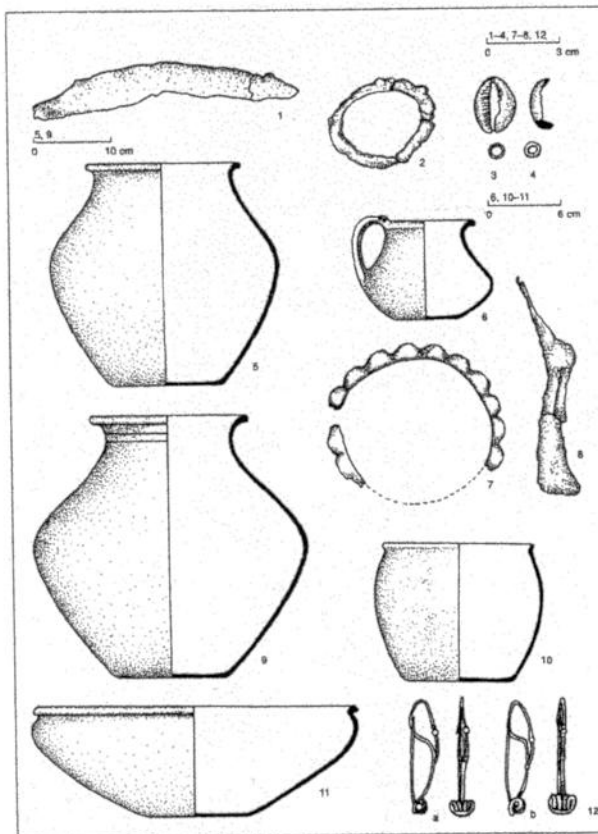
Miskolctól észak-nyugatra, a Bükk északi részén, a Nyögő patakra ereszkedő nyugati dombhajlatban fekszik a kelta temető. A területen az újkorban is temetkeztek, ma is használatos református temető.

A 20. században, a sírok ásásakor folyamatosan kerültek elő kelta leletek. 1931-ben Leszih Andor, a miskolci múzeum igazgatója végzett először feltárást, I-V. kelta sírokat talált. 1959-ben dr. Patay Pál, a Magyar Nemzeti Múzeum régésze mentett meg egy sírt, ez a VI. hitelesen kibontott temetkezés. 1975-ben a Herman Ottó Múzeum régészeként azonosítottam a VII-IX. kelta sírokat az elbeszélések és a leletek alapján. Feltártam a X-XVI. számú kelta sírokat. Az eddig előkerült temetkezések mindegyike hamvasztásos. A sírok mélysége 155-195 cm között váltakozott. A régészeti leletanyagban a füles bögrék díszítettek, az egyik állatfejet imitál, a másik grafitos anyagúnak fülén végig halszálka minta húzódik, egy harmadiknál a peremen kezdődik a díszítés, végigmegy a fülön, majd két irányban szabadon ível. Ékszerek között bronz és vas fibulák, gombosak és korallbetétesek vannak. Karperecek, plasztikus és vésett díszítésű vas övkapcsok, sárkánypárdíszítésű kardhüvely a leletanyag jellegzetesebbjei. Összesen 7 lándzsahegy került elő, egy sírban kettő, egyben három darab volt. A tálak, fazekak korongoltak, kivéve a villanova (kettőskónikus) típusú urnát, és a viragcserép és hordó alakú kerámiát.

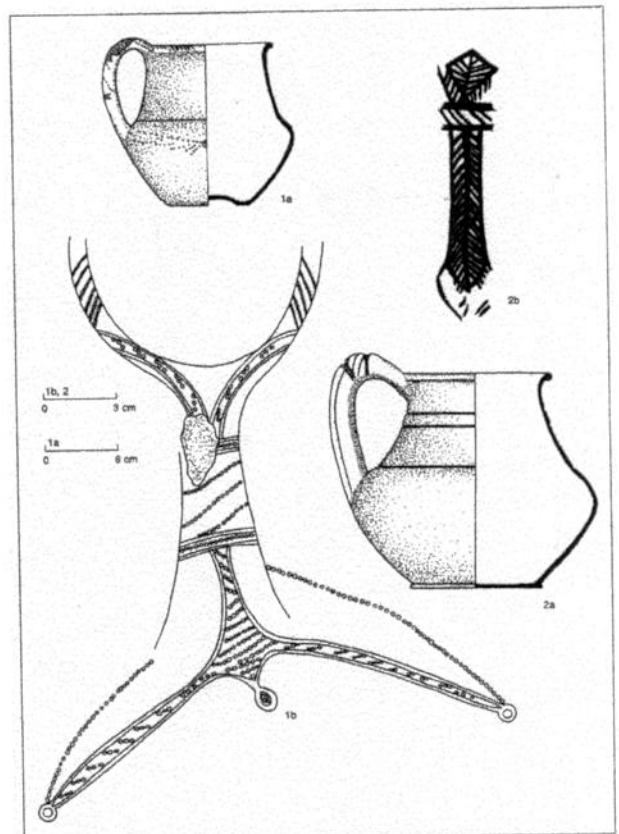
A radostyáni kelta temetőt a Kr.e. 3. század első felére, azaz a LT B₂ - C₁-re datálhatjuk. Tekintettel arra a körülményre, hogy még mindig találnak a radostyániak temetkezésekkor kelta leleteket, s ezek többnyire kézen-közön elkallódnak, szükségesnek tartjuk az újabb régészeti feltárást. Az előkerülő anyag a Herman Ottó Múzeumba kerülve gyarapítaná Karácsonyi János tanító, Svingor Jenő és Martin Miklós helyi lelkészek adományai és az ásatások alapján összegyűlt leletanyagot, melyek együttese kulturális örökségünk részét jelentik.

Miskolc, 2003. február 12-én

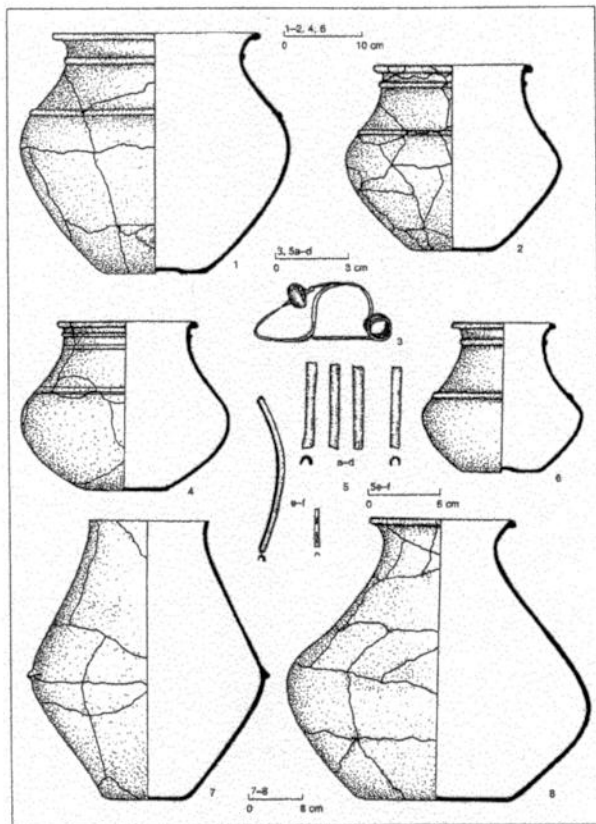
B. dr. Hellebrandt Magdolna régész

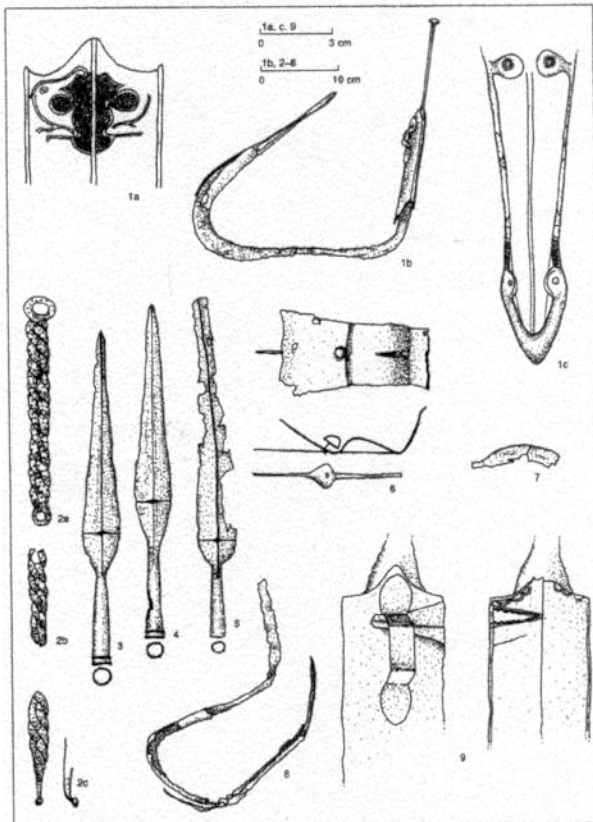
Pl. LXXXV. Radostyán. 1-12. stray finds

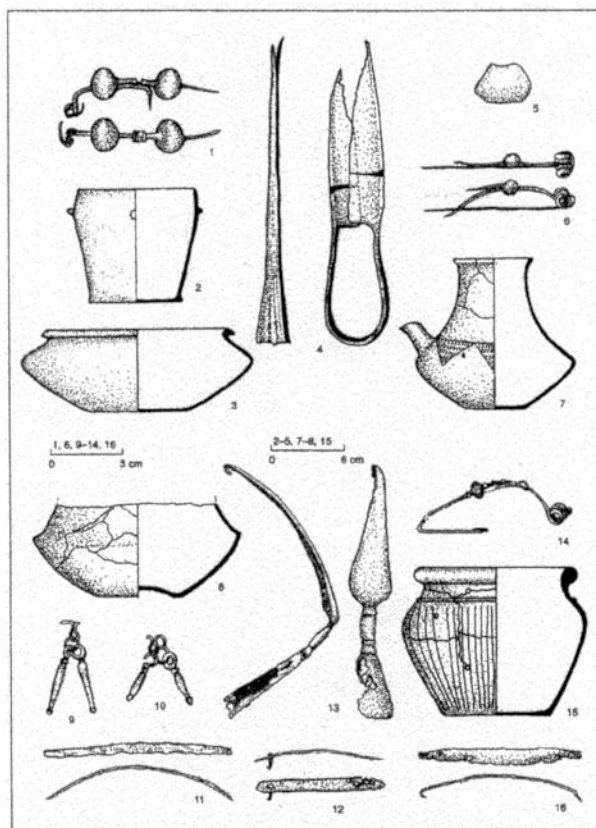
Pl. LXXXVI. Radostyán. 1. grave 16; 2. grave 14

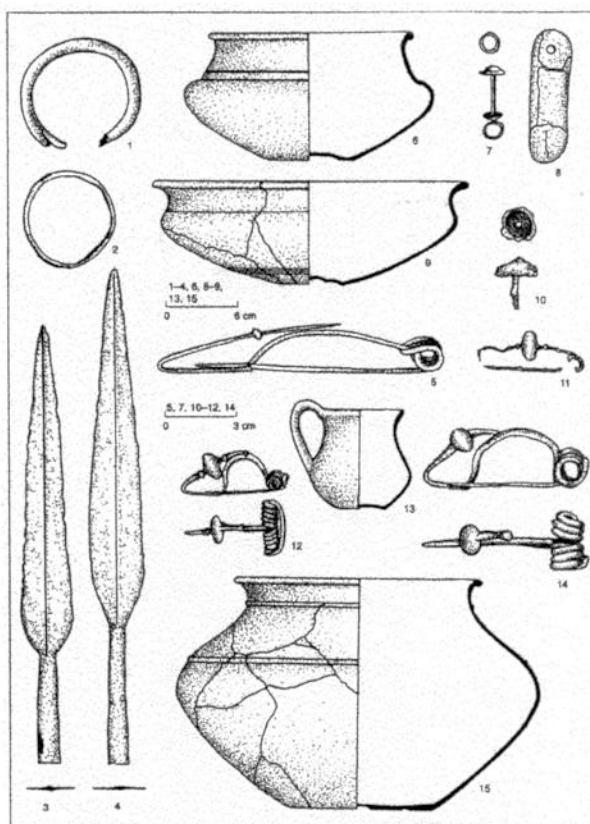
Pl. LXXXIX. Radostyán. 1-2, grave 13; 3-8 grave 14

Pl. XC. Radostyán. 1, grave 14; 2-9, grave 15

Pl. LXXXVII. Radostyán. 1-6, grave 7; 7, grave 9; 8-10, 12-15, grave 10; 11, 16, grave 11

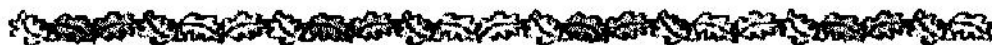
Pl. LXXXVIII. Radostyán. 1-5, grave 12; 6-11, grave 11; 12-15, grave 13

MINDEDDIG MEGSEGÍTETT BENNÜNKET AZ ÚR!

Mi történt az elmúlt 10 év során egyházközségünkben?

1993. gázbevezetés a parókiához
 1994. gyümölcsfacsemeték a kertbe
 1994. gázbevezetés folytatása
 1995. tavasz gyümölcsfacsemeték
 1995. április harangautomata
 1995. torony felmérési terv
 1995. „Radostyán 1762-es évi harangtoronyáért” alapítvány
 1995. 2 drb. konvektor a parókiára
 1995. augusztus 20-tól minden nap déli harangszó
 1995. december alapítvány ismertető
 1996. április 800 drb. képestlap
 1996. április orgona mögötti ablak javítása
 1996. parókiakert kerítésépítés 80 méteren hátul
 1996. május régi templomi kazetták restaurálása (2 drb.)
 1996. május zászló a toronyba
 1996. augusztus parókia-felújításhoz anyagok
 1997. hósi emlékmű – kopjafa
 1997. parókiához anyagok
 1997. március gyümölcsfák, 15 fő rózsza
 1997. április parókiatető
 1997. május kopjafa táblája
 1997. május olajfestmény a templomról (Sipos János)
 1997. augusztus kőfuvar Meszesről a kerítéshez
 1997. szeptember templom ajtó, ablak festés, meszelés, lelkipásztorok, tanító sírjának rendbetétele
 1997. szeptember vízvezetés a templomnál, csatornázás a torony felől (Sarkadi Istvánék)
 1997. szeptember díszcserjék a temetőbe
 1997. október a parókia alapja, külseje, lépcső a teraszhoz
 1997. belső falrakás a parókián
 1997. december Tv-készülék a hittanosoknak
 1998. január parókia villanszerelés (N. Szabó György), vízvezetés (Kiss János)
 1998. dísznövények a parókia kertjébe

1998. június parókia belső betonozás, szigetelés, csempézés, burkolás, parkettázás
 1998. július esőcsatornák felszerelése, gázbevezetés, festés
 1998. őszi telefon
 1998. szeptember-októberben a lelkészcsalád beköltözése a felújított parókiába
 1998. november konyha felőli bejárat belső ajtó
 1998. tél vízcsőfagyás kijavítása a Bogárkánál
 1998. tél gyülekezeti ház (a volt korcsma megvásárlása)
 1998. december 1999. január anyagvásárlás a gyülekezeti házhoz
 1998. harangtorony helyreállítási terv
 1999. január kártyanaptár
 1999. március fűnyíró vásárlása
 1999. gázbevezetés a gyülekezeti házba, festése
 1999. május garázsépítés, kő a kerítéshez
 1999. június kerítésalap, kőkerítés kovácsolt vas elemekkel
 2000. január pinceboltozás
 2000. február kovácsoltvas díszkapu a templomfeljáróhoz
 2000. április holland asztalok, székek szerzése a gyülekezeti házba a Székházból
 2000. régi kőkerítés elbontása
 2001. terasz a konyhabejáró elé
 2001. kerítésfűgázás, járdák, vízvezetők, átfolyó az út alatt, kerítésfestés
 2001. október járdák építése
 2002. vasrács a pinceajtóra
 2002. terasztető építése
 2002. augusztus a templom éjszakánkénti díszkivilágítása
 2003. nyár terasz csatornázása (Sarkadi István)
 Volt még: fasor ültetése a temetőbe, templombelső rendbetétele, szennyvíz lefolyócső cseréje – dugulás miatt, nyári konyha színezése, egyik ajtó befalazása, és több kisebb munka

REMÉNYIK SÁNDOR: *Ne ítélj!*

Istenem, add, hogy ne ítéljek –
 Mit tudom én, honnan ered,
 Micsoda mélységből a vétek,
 Az enyém és a másoké,
 Az egyesé, a népeké.
 Istenem, add, hogy ne ítéljek.
 Istenem, add, hogy ne bíráljak:
 Erényt, hibát és tévedést
 Egy óriás összhangnak lássak –
 A dolgok olyan bonyolultak
 És végül mégis mindenek
 Elhalkulnak és kisimulnak
 És lábaidhoz együtt hullnak.

Mi olyan együgyűn ítélünk
 S a dolgok olyan bonyolultak.
 Istenem, add, hogy mind halkabb legyek –
 Versben, s mindennapi beszédben
 Csak a szükségeset beszéljem.
 De akkor szómban súly legyen s erő
 S mégis egyre inkább simogatás:
 Ezer kardos szónál többet tevő.
 S végül ne legyek más, mint egy szelíd igen vagy nem,
 De egyre inkább csak igen.
 Mindenre ámen és igen.
 Szelíd lepke, mely a szívek kelyhére ül.
 Ámen. Igen. És a gonosztól van
 Minden szonfelül.

MAGYAR SZEMMEL***A magyar nyelv***

Sir John Bowring (1792-1872.) neves angol nyelvész és államférfi 100 nyelven beszélt és 200 nyelven olvasott, többek között magyarul is. Sok magyar költeményt fordított angolra (Petőfi verseket is), s egy irodalmi szöveggyűjteményt is kiadott, melynek előszavában a következőket írja: A magyar nyelv messze áll önmagában. Egészen sajátos módon fejlődött és szerkezete olyan időkre nyúlik vissza, amikor a legtöbb most élő európai nyelv még nem is létezett. Önmagában, következetesen és szilárdan fejlődött nyelv, melyben észszerűség és számtan van, sőt hajlékonyságával és alakíthatóságával erős a hangzatokban. Az angol ember legyen büszke arra, hogy (angol) nyelve az emberi történelem korszakát tünteti fel. Ki lehet mutatni az eredetét, kivehetők, szétválaszthatók benne az idegen rétegek, melyek a különböző népekkel való érintkezés során rávakolódtak. Ezzel szemben a magyar nyelv egyetlen darabból álló terméskő, melyen az idő viharai karcolást sem ejtenek. Nem az idők változásától függő naptár. Nem szorul senkire, nem kölcsönöz, nem üzletel, nem ad és nem vesz senkitől! Ez a nyelv a nemzeti felsőbbrendűségnek, szellemi függetlenségnek legrégebb, legdicsebb műemléke. Amit a tudósok nem tudnak megfejtetni, azt mellőzik. A nyelvészetben éppúgy, mint a régészetben. A régi egyiptomi templomok egyetlen kőből készült padozatát sem tudják megmagyarázni. Senki nem tudja, honnan jött, melyik hegyből vágták ki a csodálatos tömeget, miként szállították oda, miként emelték fel a templomok tetejéig...

A magyar nyelv eredetisége még ennél is sokkal csodálatosabb tünemény! Aki ezt megfejtí, az az isteni titkot fogja boncolgatni, valójában annak is az első tételét:

„Kezdetben vala az Ige és az Ige Istennél vala, és Isten vala az Ige.”

A magyart, az egyik legrégebb európai élő, írott nyelvet – melynek őshazája Közép-Európában a Kárpát-medence, és nemzeti nyelve Magyarországnak – világszerte 25 millióan beszélik. Páratlanul szép fővárosát – Budapestet – 2,5 millió magyar népesíti.

Segesdy László: Halljátok, nemzetek!

Halljátok, franciák és angolok,
Németek, svédek, belgák, spanyolok,
Kínaiak, olaszok, lengyelek,
Amerikaiak, vademberek,
Kik láttátok a ránk zuhant vihart
És hagyátok leölni a magyart!
Halljátok meg a költő jajszavát,
Ki elvesztett szülőt, testvért, Hazát,
Kinek a hangja átkoz és sir is:
Ha meghalunk, hát meghaltok ti is!

Tengerentúlról néktek üzenem:
Elfogy a Hit, Fohász és Türelem,
Elhal a harc, ha nincsen több golyó
És elapad megszentelt vérfolyó.
Kiszárad egyszer minden könnypatak
És elhallgatnak hörgő jajszavak,
Ha eltemették mind a holtakat
És ellenálló már alig akad
Ha elfogy a kenyér és a víz is:
Mi elveszünk, de elvesztek ti is!

Népek, halljátok, ha van fületek,
Egy hős nemzet nevében üzenek:
Kiáltom és ki merem mondani,
Magyar nem fogja vérét ontani
Tiértetek, ha rátok jó a vész,
Ha majd a torkotokon lesz a kés,
Ha majd mindenki titeket okol,
Ha jön az ördög s vele a pokol,
Ha nem marad belőletek tíz is,
Én kimondom most: vesszettek ti is!

Ti hagyátok a vést ránk rontani,
Szabadságunkat vérbe fojtani.
Hagyátok: ifjak, nők és gyerekek
Szovjet hordák prédái legyenek,
Csak tárgyalatok s nevetgéltek,
Míg más ontotta vérét értetek.
Nem hallottátok a küzdők szavát,
Kik pusztá kézzel védték a Hazát,
Nem volt egy értünk dobbanó szív is...
Ha el kell vesznünk, vesszettek ti is!

Feljegyzí rólunk a történelem:
Magyarnak lenni jaj volt, gyötirelem,
Magyarnak lenni pokol, kárhozat,
De nem volt hiába az áldozat!
Mert zúdulhat ránk ezer vérözön
És rombadólhet a kő a kövön,

Ha ördög-csordák jönnek ránk megint,
Az Úristen egyszer majd ránk tekint,
S áldó kezével védőn betakar,
Hogy éljen népe, s győzzön a magyar!

Brazília, 1956. novemberben

1956. OKTÓBER 23. – 2004. OKTÓBER 23.

Megemlékezzél erről a napról, amelyen kijöttél ... a szolgaság házából, mert erős kézzel hozott ki onnan benneteket az Úr. (II. Móz. 13:3.) Így tanít bennünket, kedves ünneplő vámosi gyülekezet, az Úristen igéje.

Az ember életében vannak jeles napok, amikor megáll, vagy meg kell állnia az élet rohanásában, hogy visszatekintszen a megtett útra, hogy emlékezzen. Az emlékezés, nyereségeink számbavétele – ünnep. De a veszteségeket is számon tartjuk, megemlékezünk azokról is. S ha az egyes ember életében így van ez, ugyanígy vannak a nemzet életében is napjai a megemlékezésnek. Most 1956. október 23-ra emlékezünk. 48 éve volt, és emlékezünk egy másik október 23-ra, egy 15 évvel ezelőttire. Mindkettő a szabadulás napja volt. Megkötöző bilincsekből való szabadulása. Egy nemzet felkelése a megszálló világbirodalom ellen, vagy a terhes örökségtől való szabadulásvágy kifejeződése a köztársaság kikiáltásában.

De emlékezünk azokról is, akik nevei itt vannak felírva, nemcsak kőbe, márványba, hanem szíveink hústábláiba vésve, azokról, akik életüket áldozták a Haza, az éltető közösség életéért, szabadságáért.

Emlékezzünk azért, dicsőítve a mindenható Urat, aki erős kézzel hozott ki történelmünk egyiptomi vagy babilonai fogságaiból, a szolgaság igájából, és őrizzük hűen e napok emlékét.

A jelenre nézve merítsünk erőt dicső múltunkból, hogy hozzájuk méltóképpen harcoljunk meg sorsunkat, a jövőre nézve pedig jó reménységgel, hibáinkból tanulva, az élő Istentől kérve megtartatást tekinthessünk nyugodt, bizakodó, bölcs szívvel.

V. Zs.

A templomba járás

Hogya mi a templomba járás? Valaki úgy fogja fel, mint egy közösséges dolgot. De ez nem csak közösséges dolog, hanem közelebb kerülünk Istenhez. Ti jártok templomba? Mert én igen. De nagyon sajnálom, hogya csak 20-an vagyunk. Ti is járjatok templomba! Várady Klára
9-éves

10 ÉV STATISZTIKÁJA

Az elmúlt 10 év alatt, 1993. őszől egyházközségünkben **85 keresztelő** volt, 45 fi és 40 nő részesült a keresztség sákramentumában, közülük kettőt nem én kereszteltem, nem radostyáni volt 29 fő. **Konfirmált** 1994. és 2004. között **87 fő**, 41 fi és 46 nő, közülük 15 nem radostyáni. **Megesküdött 16 pár**, ebből nem én eskettem 2 párt, 3 pár nem radostyáni lévén nem itt esküdött meg. Tíz év alatt **120** alkalommal kellett megállni szeretteitek nyitott sírjánál. 67 férfi és 53 nő testvért **temettünk el**. Ebből 7-t nem Radostyánban temettem, 10-et itt helyben nem én temettem, 7-szer pedig másik lelkipásztorral közösen hirdettük a vigasztalás ígét. Hiszem, hogy az élet örömteli és fájdalmas óráiban velünk volt az Úr, Ő van ma is velünk, hogy megsegítsen bennünket, Ő a mi kösziklánk és védővárunk, továbbra is vezessen hát bennünket az ő nevéért az áldások útján, az élet útján!

V. Zs.

A RADOSTYÁNI EGYHÁZKÖZSÉG 2003. ÉVI STATISZTIKÁJA

Megkereszteltünk: 1 fit, 1 leányt, összesen **2 főt**. Név szerint: Rőcsei Brigittát és László Csabát. Mindketten sajoszentpéteriek.

Konfirmált 2 fi és 2 nő, összesen **4 fő**: Lukács Zoltán, Szeszák Imre, Csordás Titanilla, Molnár Rita. Közülük 1 varbói, 1 sajoszentpéteri.

2003-ban sem volt esküvő a Radostyáni Egyházban.

Eltemettünk 6 főt, 1 fit és 5 nőt. Ezek közül egyet Parasznyán, egyet Percesenl. Özv. Gőr Lászlóné Német Erzsébetet (83 é.), özv. Kiss Károlyné Szaniszló Erzsébetet (79 é.), Sz. Kós Ilonát (79 é.), Pável Jánost (50 é.), Koós Gyuláné Bárdos Lenkét (62 é.), Nagy Józsefné Furman Juliánát (71 é.). Január 10-én eltemettük Filep Zoltán 69 évét élt lelkipásztort Mezőkeresztesen.

Istentisztelet volt az évben (vasárnapi, hétköznapi, bűnbánati, ünnepi, alkalmi, kivéve a temetést) **144-szer**.

Ezeket összesen 3.070 -en voltak, 21,32 fő/istentisztelet.

Egyházfenntartói járulék: 494.900.-, perselypénz: 285.382.-

Úrvacsora 7-szer volt, kenyeret és bort adtak: böjtre Soós Lajos (11 fi, 16 nő, össz.:27 fő), húsvétra Fóris Attila (22 fi, 39 nő, össz.: 61 fő), pünkösdre özv. Bartus Istvánné (13 fi, 24 nő, össz.: 37 fő), konfirmációra Csordás Miklós (20 fi, 40 nő, össz.: 60 fő), újkenyérre P. Koós Ferenc (8 fi, 19 nő, össz.: 27 fő), újbortra özv. Hausel Pálné (10 fi, 22 nő, össz.: 32 fő), karácsonyra Gál Gyula (14 fi, 32 nő, össz.: 46 fő). Egész évben úrvacsorával élt: 98 fi és 192 nő, összesen: 290 fő, 41,43 fő/ úrvacsorai alkalom. (Megjegyzés: a 2001. évi népszámlálás önkéntes bevallása alapján akkor 465 református élt a faluban.)

Isten dicsőségére adományok: Csordás József 5.000.-, V. Lukács Jánosné 1.000.-, néhai Gőr Lászlóné lánya 2.000.-, Kós Jenő 5.000.-, özv. Bata Imréné 5.000.-, Sarkadi István 7.200.-, Csordás Miklós 5.000.-, Molnár Iván és felesége 100.000.-, Kassai István 4.000.-, Papp József 2.000.-, Sarkadi István 5.000.-, özv. G. Lukács Jánosné 1.000.-, özv. Demeter Károlyné 2.200.-, Gál Gyula 2.000.-, Kuttor László 2.000.-, N. Szabó Jánosné 1.000.-; összesen: 149.800.-

Adományokat küldtünk: Lepramisszióknak 3.500.-, Bársonyszív Alapítványnak 5.000.-, Kárpátaljára 8.000.-, a miskolci Gyeknek 5.000.-; összesen: 21.500.-

Emlékharangzó volt: nh. Bencs István Lajosnak, nh. ifj. Kelemen Istvánnak emlékére. Máshol lakott nem radostyáni temetésre szolt a harang: Lőkös Andrásnének, Kiss Lajosnak, Boglyasovszky Istvánnének, Tolnai Mihálynak, Kiss Lajosnének.

Legátus 3-szor volt: húsvétkor Gilicze András III. é. debreceni th. 18.000.-, pünkösdkor Demeter Ottó V. é. Debreceni th. 18.000.-, karácsonykor Sajtos Szilárd V. é. Debreceni th. 20.000.-.

HÍREK, HIRDETÉSEK

Újkenyéri hálaadó istentiszteleten vehettünk részt szeptember első vasárnapján a templomban. Úrvacsorai szent jegyeket Gyöngyösi István és családja adományozta Isten dicsőségére.

Hirdetem az **istentiszteleti alkalmakat: vasárnap délelőtt fél 10 órai** kezdettel, november 7-ig a templomban, utána a gyülekezeti teremben.

November 7-én az újbori hálaadás alkalmával **úrvacsorát** osztunk a templomban. **Szombaton, 6-án este 5 órakor bűnbánati** istentiszteletet tartunk a gyülekezeti teremben.

Az év eseményei dióhéjban: Január 25-én szeretetvendégségre voltunk hivatalosak Sajóbáonyba, az egyetemes imahét záróalkalmára.

Február 1-én szintén szeretetvendégség résztvevői voltunk Parasznyán.

Február 26-án este az egyházkerületi székházban Wass Albert esten vettünk részt.

Megemlékeztünk a vasárnapi istentiszteleten a templomban **március 15-ről**, a konfirmandusok szép műsort adtak.

Március 21-én Sajólászlófalvára hívtak szeretetvendégségre. Ott voltunk.

A lelkipásztor folyó év **április 9-től** az egyházmegye esperese által teljes jogkörrel Sajóvámosra kinevezett helyettes lelkész. Négy hónapi radostyáni helyettesítés után az istentiszteletek itteni és vámosi rendjének módosításával augusztustól újból Várady Zsolt lelkipásztor végzi Radostyánban a templomi istentiszteleteket is.

Április 21-én egyházlátogatók érkeztek hozzánk, Kiss István alsószuha-zádorfalvi és Cselle Árpád kelemér-gömöröszölői lelkipásztor urak.

Május 2-án templomi anyáknapja volt szép részvétellel.

Május 23-án konfirmáció volt. 9 ifjú konfirmált: Hurja Zoltán, Koós Máté, Pingitzer Gábor, Soós Áron, Tóth Péter, Czako Emese, Oláh Mónika, Simon Tünde, Sülyi Szilvia. Isten adjon nekik hűséget fogadalmuk megtartásában.

Megkereszteltük az idén: Nagy Kristóf Milánt, Juhos Lilit, Király Rolandot. **Felnőtt konfirmációi** fogadalmat tett: Király Bertalan.

Megesküdt: Fekete Norbert és Faházi Szilvia Hedvig.

Eltettük: ö. Szabó Károlyné (85), Csont Béláné (77), ö. Szabó Józsefné (86), Magyar Bertalanné (48) Peceszen, ö. Csont Sámuelné (85), ö. Csont Bálintné (84), ö. Varró Lászlóné (81), Soós Gyuláné (79) Szentpéteren, Koós Gyula (66), Szőke Barna (75), ö. Gábor Józsefné (89), id. Czako Lajos (67), Kis Molnár István (49) Szentpéteren, ö. Szabó Istvánné (85). A kegyelem Istene adjon a gyászolóknak vigasztalást.

Gyülekezeti kiránduláson vettünk részt a parasznyi testvérekkel közösen **szeptemberben**. Megnéztük a betléri kastélyt, Rozsnyót, Krasznahorka büszke várát emlékezve az Andrassy-család történelmünkben játszott kiemelkedő szerepére.

Trianon gyásznapjára, június 4-re kitéttük a gyászlobogós nemzeti zászlót, hogy a 84 éve rajtunk esett megaláztatás és mérhetetlen, máig sem orvosolt jogtalanság hirdettessék a mai nemzedéknek.

RADOSTYÁNI SION

A Radostyáni Református

Egyház Lapja

Szerkesztő és Kiadó:

Várady Zsolt József
lelkipásztor

3776 RADOSTYÁN

Kossuth L. utca 2-4. szám

E-mail:

varadyzsolt@freemail.hu

Telefon: 48/424-570

Megjelenik: Igény szerint,
évente legalább egyszer

Ára: 50 Forint

Lapunknak szánt írásait,
észrevételeiket a fenti címre
kérjük.

XII. évfolyam 1. szám

(27. szám)

2004. november hava

„LELKÜNK AZ URAT VÁRJA, SEGÍTSÉGÜNK ÉS PAIZSUNK Ő.”

XXXIII. Zsoltár 20. vers